

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25048-02-18 פלוני נ' פלונית

בפני כבוד השופט חננאל שרעבי

המבקש פלוני

נגד

המשיבה פלונית

פסק דין

- 1
- 2 1. בפניי בקשת רשות ערעור על שתי החלטות בית משפט לענייני משפחה בקריות (כב' השופטת
- 3 שירי היימן) מיום 17/12/17 ומיום 11/1/18 בתיק י"ס 18360-12-17, במסגרתן קבע,
- 4 בהתאמה, כדלקמן:
- 5
- 6 א. דחה את בקשת המבקש לקיצור תקופת עיכוב הליכים שהוגשה בד בבד עם הגשת
- 7 בקשת המבקש ליישוב סכסוך, לפי חוק להסדר התדיינות במשפחה (הוראת שעה),
- 8 תשע"ה-2014 (להלן: "החוק") ולפי סעיפים 16(א)(3) ו-16(א)(5) לתקנות להסדר
- 9 התדיינות בסכסוכי משפחה (הוראת שעה), תשע"ו-2016 (להלן: "התקנות").
- 10 בית משפט קמא נימק החלטתו בכך שתקנה 16(א)(3) אינה רלוונטית שכן התביעה
- 11 הקודמת הוגשה בתחילת שנת 2016 והיתה תביעה "רגילה" אשר לא התנהל
- 12 בעניינה הליך ליישוב סכסוך, ותקנה 16(א)(5) אינה רלוונטית שכן היא מתייחסת
- 13 למצב בו המשיב לבקשה מתגורר בחו"ל, ובעניינינו המבקש הוא זה אשר מתגורר
- 14 בחו"ל.
- 15
- 16 ב. דחה את בקשת המבקש לעיון חוזר בהחלטה המפורטת בסעיף קטן (א), בנימוק כי
- 17 את לשון התקנות יש לקרוא בהתאם לרוח החוק ופרשנותו.
- 18 לטעמו של בית משפט קמא, את רוח החוק ניתן ללמוד מסעיף 3(ג) לו, הקובע
- 19 כדלקמן:
- 20

21 "על אף האמור בסעיף קטן (א), צד לבקשה ליישוב

22 סכסוך רשאי להגיש תובענה בעניין של סכסוך

23 משפטי בלא שהגיש תחילה בקשה ליישוב סכסוך,

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25048-02-18 פלוני נ' פלונית

1 אם בשנה שקדמה להגשת התובענה הוגשה כבר
2 בקשה ליישוב סכסוך בין אותם צדדים, ובלבד שחלפו
3 התקופות כאמור בסעיף קטן (ה)."

4
5 בהתאם לכך קבע בית משפט קמא, תוך דחיית הבקשה לעיון חוזר, כי:

6
7 "...התביעה הקודמת שהתנהלה בין הצדדים נפתחה
8 בחודש 01/16, טרם כניסת החוק לתוקף, פסק דין ניתן
9 ביום 19.07.17. בין הצדדים לא התקיים הליך של
10 יישוב סכסוך ועד היום לא נעשה כל ניסיון ליישב את
11 הסכסוך ביניהם בדרכי שלום. במצב זה ולאור דברי
12 ההסבר לחוק לא מתקיים הרציונל אשר עמד לנגד
13 עיני המחוקק עת קבע כי במקרה בו התנהלה בשנה
14 האחרונה תביעה קודמת בין הצדדים, אין מקום
15 לחייבם לפנות בשנית להליך של יישוב סכסוך.

16 ...מאחר ובין הצדדים לא התקיים מעולם הליך של
17 יישוב סכסוך, המבקש מנוע מהגשת תביעה בטרם
18 ימוצה הליך יישוב הסכסוך" (ציטוט מסעיפים 18-19
19 מההחלטה בבקשה לעיון חוזר).

רקע

- 22 הצדדים הינם בני זוג לשעבר, שמעולם לא נישאו ולא הביאו ילדים משותפים. הצדדים
23 נפרדו בשנת 2013 ולאחר הפרידה עבר המבקש להתגורר בארה"ב.
- 24 3. ביום 5.12.2010 חתמו הצדדים על הסכם חיים משותפים (להלן: "ההסכם הראשון")
25 ובמסגרתו הוסכם כי דירת המבקש, שהצדדים התגוררו בה ושהייתה שייכת לו בלבד ערב
26 חתימת ההסכם, תהא משותפת לצדדים על תכולתה, ובעת פרוד יפורק השיתוף בדירה.
- 27 4. ביום 4.10.2013 וטרם עזיבת המבקש את ישראל, נחתם בין הצדדים הסכם שכירות, לפיו
28 על המשיבה לשלם למבקש דמי שכירות חודשיים בסך של 1250 ₪ לחודש עבור חלקו בדירה
29 (להלן: "ההסכם השני"). לאחר שהמשיבה צברה חוב כלפי המבקש בגין אי תשלום דמי
30 השכירות, פנה המבקש למשיבה באמצעות עו"ד להסדרת החוב.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25048-02-18 פלוני נ' פלונית

5. ביום 11.1.2016 הגישה המשיבה לבית משפט קמא תביעה לפירוק השיתוף המקרקעין (תמ"ש 19600-01-16) ובמסגרתה עתרה לפירוק השיתוף בדירה בהתאם להסכם הראשון. בכתב ההגנה העלה המבקש טענות בדבר חוב המשיבה כלפיו, בגין דמי השכירות שלא שילמה בהתאם להסכם השני.
6. ביום 19.7.2017 ניתן פס"ד בתביעת פירוק השיתוף, אשר על אף שהוזכרו בו טענות הצדדים בנוגע לחוב דמי השכירות הנטען, לא נכללה במסגרתו הכרעה בסוגיה מהטעם, כפי שפורט בפסק הדין, כי לא הונחה בפני בית המשפט תביעה מתאימה בנדון.
8. בהתאם להוראות פסק הדין הגיש המבקש הודעה כי אינו מעוניין לרכוש את חלקה של המשיבה בדירה, וכי ברכישת המשיבה את חלקו יש לקזז את חוב שכר הדירה הנטען. בהחלטה מיום 16.10.2017 קבע בימ"ש קמא, שוב, כי לא הונחה בפניו תביעה בנוגע לחוב שכר הדירה ופסק הדין אף לא קבע כל חיוב כזה.
7. לאור האמור בסעי' 6, הגיש המבקש ביום 10.12.2017 בקשה ליישוב סכסוך בהתאם לחוק. בד בבד עם הגשת הבקשה, הגיש המבקש בקשה לקיצור תקופת עיכוב ההליכים מהטעמים הקבועים בסעיפים 16(א)(3) ו-16(א)(5) לתקנות.
8. כאמור, בהחלטתו מיום 17.12.2017 דחה ביהמ"ש קמא את הבקשה בנימוקים כמתואר בסעיף 1(א) לעיל, ובהחלטה מיום 11.1.2018 דחה ביהמ"ש קמא את הבקשה לעיון חוזר שהוגשה בנדון, כמפורט בסעיף 1(ב) לעיל.
9. שתי החלטות אלה הן נשוא בקשת רשות ערעור זה.

עיקר טענות המבקש בבקשה

10. להלן תמצית טענות המבקש:
- א. שגה בית המשפט קמא כשקבע כי תקנה 16(א)(3) לתקנות אינה רלוונטית.
- תקנה 16(א)(3) קובעת שלוש חלופות שונות לעילת קיצור עיכוב ההליכים לצורך הגשת תובענה בעניין של סכסוך משפחתי:
- הוגשה בקשה חדשה ליישוב סכסוך בתוך שנה מהגשת בקשה קודמת ליישוב סכסוך;
 - מתקיימת בין הצדדים התדיינות שיפוטית בעניין אחר של סכסוך משפחתי בערכאה שיפוטית כלשהי;

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25048-02-18 פלוני נ' פלונית

- 1 • התדיינות שיפוטית בעניין אחר של סכסוך משפחתי הסתיימה בתוך השנה
2 שקדמה להגשת הבקשה הנוכחית ליישוב הסכסוך.
3 החלופה המתאימה בבקשה זו היא השלישית, שכן ההתדיינות הקודמת בין
4 הצדדים בענין של סכסוך משפחתי, שעסקה בפירוק השיתוף בדירת השניים,
5 הסתיימה ביום 19.7.2017, היינו בתוך השנה שקדמה להגשת הבקשה הנוכחית
6 ביום 10.12.2017.
- 7 ב. בהחלטתו מיום 17.12.2017 קבע בימ"ש קמא כי תקנה 16(א)(3) איננה רלוונטית
8 **"שכן התביעה הקודמת הוגשה בתחילת שנת 2016 ודובר בתביעה רגילה אשר לא**
9 **התנהל בעניינה בקשה ליישוב סכסוך"**, אולם קביעה זו בטעות יסודה. לשון
10 התקנה, בחלופה השלישית, אינה דורשת את בחינת מועד הגשת התביעה או כי
11 התנהל הליך ישוב סכסוך, אלא די כי היתה התדיינות שיפוטית בעניין אחר של
12 סכסוך משפחתי שהסתיימה בתוך השנה שקדמה להגשת הבקשה ליישוב סכסוך.
- 13 ג. טעה ביהמ"ש בהחלטתו מיום 11.1.18 עת שינה הנמקתו וקבע כי יש לקרוא את
14 לשון התקנות לאור רוח החוק ופרשנותו. בהחלטה זו ציין ביהמ"ש קמא כאמור, כי
15 שעה שהתביעה הקודמת הוגשה טרם כניסת החוק לתוקף, הרי שלא נעשה ניסיון
16 ליישב את הסכסוך בדרכי שלום ולא מתקיים הרציונל שעמד לנגד עיני המחוקק.
17 על כן מנוע המבקש להגיש תביעה בטרם ימוצה הליך יישוב הסכסוך.
- 18 פסיקה זו של בימ"ש קמא בטעות יסודה, מאחר שלשון התקנה ברורה ואין צורך
19 בפרשנות של כוונת המחוקק. לשון התקנה קובעת מפורשות כי די בכך שהתדיינות
20 קודמת הסתיימה בשנה הקודמת. אין צורך כי מקור התדיינות זו יהיה בבקשה
21 ליישוב סכסוך או בקיום הליך ישוב סכסוך במסגרתה.
- 22 ד. תקנה 16(א)(3) תוקנה בחודש אפריל 2017 באופן שלשונה כיום, לאחר התיקון,
23 מעיד על כוונת המחוקק כאמור לעיל. טרם התיקון ולפי הנוסח הישן, אכן נדרש כי
24 תחלוף שנה מיום הגשת בקשה קודמת ליישוב סכסוך ובנוסף קיום התדיינות
25 שיפוטית בין הצדדים, שבמסגרתו הוגשה בקשה ליישוב סכסוך או שהתדיינות
26 כאמור הסתיימה.
- 27 בתיקון האמור של תקנה 16(א)(3) התווספו חלופות נוספות אשר אינן דורשות קיום
28 הליך יישוב סכסוך בתובענה שהסתיימה בשנה שקדמה להגשת הבקשה החדשה.
- 29 השוואה בין נוסחי התקנה (לפני התיקון האמור ולאחריו), כאמור לעיל, מעידה
30 בצורה הטובה ביותר כי הפרשנות אותה ייחס בימ"ש קמא למחוקק אינה נכונה.
31 בנוסח החדש שלאחר תיקון התקנה, מחוקק המשנה הוסיף מפורשות חלופה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25048-02-18 פלוני נ' פלונית

- 1 שאינה תלויה בקיום הליך ישוב סכסוך קודם, וקבע ברורות כי מקום שבו כבר
2 התקיימה התדיינות קודמת בין הצדדים בסכסוך משפחתי, אף אם לא נפתחה
3 בהליך ליישוב סכסוך, אשר הסתיימה תוך השנה שקדמה להגשת הבקשה החדשה,
4 ניתן לקצר את תקופת עיכוב ההליכים.
- 5 ה. סעיף 3(ז) לחוק, שהוזכר בהחלטה קמא מיום 11.1.18 כבסיס לפרשנות החוק אינו
6 רלוונטי לסוגיית קיצור ההליכים. סעיף זה עוסק במקרה בו ניתן להגיש תובענה
7 ללא הגשת בקשה ליישוב סכסוך. במקרה דנן אין מחלוקת כי המבקש לא יכול
8 להגיש התובענה ללא הליך מקדים של יישוב סכסוך, והשאלה שכן במחלוקת היא
9 אם מתקיימים בענייננו תנאים לקיצור תקופת עיכוב ההליכים.
- 10 ו. שגה ביהמ"ש קמא כאשר קבע כי תקנה 16(א)(5) לתקנות אינה רלוונטית, בנמקו כי
11 התקנה מתייחסת למצב בו המשיב לבקשה מתגורר בחו"ל ואין ביכולתו להתייצב,
12 ואילו במקרה דנן המבקש הוא המתגורר בחו"ל.
- 13 לשון התקנה קובעת כי מקום בו "הצד השני" מתגורר בחו"ל לתקופה שאיננה
14 מאפשרת את קיום פגישת המהו"ת, יכול להוות נימוק לקיצור תקופת עיכוב
15 ההליכים. לאור העובדה כי תכלית החוק אינה לחסום מתדיינים מניהול ההליכים,
16 הרי שפרשנות לשון תקנה זו תחסום דרכם של כל המתגוררים בחו"ל מלנהל
17 תביעות, בעוד שטרם כניסת החוק לתוקף היתה דרך זו פתוחה ולא חייבה
18 הימצאות פיסית בישראל לשם התחלת ההליכים.
- 19 בנוסף - החלטות בית משפט קמא משמעותן נעילת דלתות ביהמ"ש בפני המבקש,
20 שעה שאינו יכול להגיע לישראל לשם ניהול הליך יישוב הסכסוך, מאחר שעבר
21 להתגורר בארה"ב, טרם הסדיר את מעמדו החוקי שם ואינו יכול להגיע לישראל
22 בשלב זה.

עיקר טענות המשיבה בתשובתה

11. ביקשתי, וקיבלתי, את תשובת המשיבה לבקשת רשות הערעור.
להלן תמצית טענות המשיבה בתשובתה:
- א. המבקש מסתמך בנימוקי בקשתו על סעיף 16(א)(3) לתקנות ומתייחס לחלופה
השלישית הנקובה בו.
- לפי סעיף 16 לתקנות, הערכאה המשפטית רשאית (ולא חייבת) לקצר את תקופת
עיכוב ההליכים הנקובה בסעיף 3 לחוק. בענייננו ביהמ"ש לא נעתר לבקשה מסיבות

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25048-02-18 פלוני נ' פלונית

- 1 מוצדקות ובין היתר הסתמך בימ"ש קמא על האמור בסעיפים 4 ו-16(ג) לתקנות,
2 המתייחס לעניינים המנויים בסעיפי המשנה 16(א)(1), (2), (4), (10) ו- (ב)(1), לגביה
3 יש לקבל את המלצת עמדת יחידת הסיוע בקשר לבקשה לקיצור תקופת עכוב
4 ההליכים. המלצה כזו תינתן ע"י יחידת הסיוע לאחר פגישת מהו"ת אחת בין
5 הצדדים. צד שלא התייצב לפגישה זו ביחידת הסיוע לא יהיה רשאי להגיש בקשה
6 לקיצור תקופת ההליכים, אלא באישור ביהמ"ש מטעמים מיוחדים שיירשמו.
- 7 יותר מזה – סעיף 4 לתקנות קובע, כי ככל שלא התייצב צד לפגישת המהו"ת לפי
8 ההזמנה, רשאית הערכאה השיפוטית למחוק את הבקשה או התובענה שהוגשה על
9 ידי הצד שלא התייצב.
- 10 ב. בבקשה קמא ועפ"י התקנות, לא התקיימה ולו ישיבת מהו"ת אחת. משכך, אין
11 המבקש רשאי לבקש קיצור תקופת עיכוב ההליכים. בימ"ש קמא לא נימק
12 בהחלטתו טעמים מיוחדים לכך ואף לא נעתר לבקשת המבקש להמשיך את
13 התובענה ללא התייצבותו האישית לפגישות המהו"ת ולדיונים. זאת מעבר לעובדה
14 כי התייצבות אישית היא חובה בהליכים בענייני משפחה בהתאם לתקנה 258יא
15 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "התקסד"א"), וזה היה המצב
16 אף טרם כניסת החוק והתקנות לתוקף.
- 17 ג. צדק בימ"ש קמא כששקל את כל הנתונים הרלוונטיים שהובילו לדחיית הבקשה
18 והפעיל את סמכותו עפ"י התקנות וסדרי הדין, ואין מקום לשנות את החלטתו
19 בנדון. בית משפט קמא לא נעל הדלת בפני המבקש, אלא דרש התייצבותו לפגישות
20 מהו"ת.
- 21 ד. אין גם מקום להתערב בהחלטת השופטת קמא כי תקנה 16(א)(5) אינה חלה
22 במקרה דנן, בו המבקש הוא מגיש הבקשה, המחוייב להתייצב לכל ישיבות המהו"ת
23 ולכל ישיבות בית משפט קמא מכח התקנות, ואף מכח תקנה 258יא לתקסד"א, וזה
24 היה כאמור המצב אף טרם כניסת החוק והתקנות לתוקף.

דיון והכרעה

12. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור ובתשובת המשיבה, החלטתי ליתן רשות ערעור מכוח
28 סמכותי על פי סעיף 410 לתקסד"א, ולדון בבקשה כבערעור.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25048-02-18 פלוני נ' פלונית

- 1 שוכנעתי לקבל את הערעור בחלקו, בכל הנוגע לחלופה השלישית שבסעיף 16(א)(3)
2 לתקנות, ולקבוע כי הוא רלוונטי למקרה דנן, הגם שלא התקיים הליך של ישוב סכסוך
3 בהליך הקודם שבין הצדדים.
4 13. השאלה שבמחלוקת היא, האם מתקיימים בתיק קמא התנאים הקבועים בתקנות
5 המאפשרים את קיצור תקופת עיכוב ההליכים הקבועה בחוק? **סבורני כי התשובה לשאלה**
6 **זו היא חיובית.**

סעיף 16(א)(3) לתקנות

- 9 14. סעיף 16(א)(3) לתקנות קובע כהאי לישנא (ההדגשות שלי, ח"ש):

10 16. (א) בעניינים אלה רשאית הערכאה השיפוטית בעקבות
11 בקשה שהוגשה לה על ידי אחד הצדדים לפי תקנת משנה (ד)
12 או בעקבות פנייה מיחידת הסיוע לקצר את תקופת עיכוב
13 ההליכים:

14 (1) ...;

15 (2) ...;

16 (3) לצורך תובענה בעניין של סכסוך משפחתי אם הוגשה
17 בקשה חדשה ליישוב סכסוך בתוך שנה מהגשת בקשה
18 קודמת כאמור שלגביה חלפו התקופות המנויות בסעיף
19 3(ה) לחוק, או אם מתקיימת בין הצדדים התדיינות
20 שיפוטית בעניין אחר של סכסוך משפחתי בערכאה
21 שיפוטית כלשהי או שהתדיינות כאמור הסתיימה בתוך
22 השנה שקדמה להגשת הבקשה החדשה;

23
24 במקרה שלנו, מדובר ב"תובענה בעניין של סכסוך משפחתי" (כהגדרת מונח זה בסעיף 1
25 לחוק), לאחר שבין הצדדים התקיימה והסתיימה, בתוך שנה ממועד הגשת הבקשה קמא,
26 התדיינות שיפוטית בעניין אחר של סכסוך משפחתי.

27 כזכור, בין הצדדים נידון סכסוך הנוגע לפירוק השיתוף בדירת הצדדים במסגרת תובענה
28 שהגישה המשיבה כאן, אשר הסתיימה בפסק דין ביום 19.7.2017. בתוך פחות משנה, ביום
29 10.12.2017 הגיש המבקש את התובענה קמא ובצדה הבקשה לקיצור תקופת עיכוב
30 ההליכים, כך שמבחינת לשון התקנה, המבקש עמד בתנאיה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25048-02-18 פלוני נ' פלונית

15. המבקש הצביע בטענותיו על שינוי ההנמקה בין שתי החלטות ביהמ"ש קמא, נשוא בקשת רשות ערעור זו. בהחלטה מיום 17.12.2017 קבע ביהמ"ש קמא כי סעיף 16(א)(3) איננו רלוונטי לבקשת המבקש, בנימוק כי התביעה הקודמת הוגשה בתחילת שנת 2016, ודובר בתביעה רגילה אשר לא התנהל בעניינה בקשה ליישוב סכסוך (החוק אז טרם נכנס לתוקף).
- בהחלטה מיום 11.1.2018 עשה ביהמ"ש שימוש בנימוק שונה עת קבע כי יש לקרוא את לשון התקנות לאור רוח החוק ופרשנותו, מה שהוביל את ביהמ"ש קמא לפרש כי שעה שהתביעה הקודמת הוגשה טרם כניסת החוק לתוקף (התובענה לפירוק השיתוף בין הצדדים הוגשה בינואר 2016, והחוק נכנס לתוקף בחודש יולי 2016, כחצי שנה לאחר מכן), הרי שלא נעשה כל ניסיון ליישב את הסכסוך בדרכי שלום, ועל כן לא מתקיים הרציונל שעמד לנגד עיני המחוקק למיצוי ההליך ליישוב סכסוך.
16. הנימוק של בית משפט קמא בהחלטה מיום 17.12.17 אינו מתיישב עם לשונה הברורה של החלופה השלישית של סעיף 16(א)(3) לתקנות. היינו אין צריך לבחון את מועד **הגשת** התביעה הקודמת אלא את מועד **סיומה** (ראה בנדון טענת המבקש המפורטת בסעיף 10(ב) לעיל המקובלת עלי, ודברינו בסעיף 14 לעיל).
17. באשר לנימוקו של בית משפט קמא בהחלטתו השנייה מיום 11.1.2018, ציטט בימ"ש קמא את סעיף 16(א)(3) לתקנות אולם כלל לא דן בו, אלא רק ציין כי "**את לשון התקנות יש לקרוא לאור רוח החוק ופרשנותו**", וקבע כי לא התקיים הרציונל אליו התכוון המחוקק, הוא מיצוי ההליך ליישוב סכסוך.
- פרשנות זו של בית משפט קמא גם אינה עולה בקנה אחד עם לשונה הברורה של החלופה השלישית שבסעיף 16(א)(3) לתקנות, שאינה דורשת כי בהליך שהסתיים תוך שנה בין הצדדים בענין הנוגע לסכסוך משפחתי, התקיים הליך של ישוב סכסוך.
- ביחסים אלה שבין לשונו הברורה של חוק (או תקנות) ובין ההיסטוריה החקיקתית, ידה של הלשון הברורה על העליונה.**
- על-כך אמרה כב' הנשיאה השופטת מרים נאור בדנג"ץ 5026/16 שי גיני נ' הרבנות הראשית לישראל (12.9.2017), כי:
- "מוכנה אני להניח כי ההיסטוריה החקיקתית מצביעה גם על קיומה של תכלית סובייקטיבית נוספת...
- בהכרעה בין שתי תכליות אלה יש להעדיף, לדעתי, את זו העולה מתוך לשון החוק עצמה על פני זו העולה מההיסטוריה החקיקתית...

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25048-02-18 פלוני נ' פלונית

1 **זאת, במיוחד, בשים לב לכך שמשקלה של ההיסטוריה החקיקתית**
2 **בגיבוש התכלית הסופית ממילא אינו רב" (סעיף 19 לפסק הדין).**

3
4 בנוסף - בבואנו לעשות שימוש בסעיף מסעיפי חוק או תקנה, הרי שעלינו לקרוא את
5 הטקסט המשפטי ולבחון את המשמעות הלשונית העולה ממנו, כפי שאנו עושים בכל
6 טקסט, אף לא משפטי אלא ספרותי. בנוסף - המשמעות הלשונית של החוק קובעת את
7 המשמעויות שהלשון "סובלת". היינו - את מתחם האפשרויות הלשוניות. הכלל הבסיסי
8 הוא - על הפרשן ליתן ללשון החוק אותה משמעות שהיא יכולה לשאת מבחינה לשונית
9 והמגשימה את תכלית החקיקה. אולם המילים מגבילות את הפירוש, ואין להגשים את
10 מטרת החוק, הנראית לשופט, כשאינן לה אחיזה בלשון החוק [ראו אהרן ברק "פרשנות
11 במשפט" כרך שני - פרשנות החקיקה, עמ' 97-100 (1994)].

12 לכן - במקרה דנן **הלשון הברורה** של החלופה השלישית שב סעיף 16(א)(3) לתקנות, במיוחד
13 לאחר תיקונה באפריל 2017 (ראה טענות המבקש המפורטות בסעיף 10(ד) לעיל המקובלות
14 עלי), עדיפה על-פני כל פרשנות אחרת, שלא תעלה בקנה אחד עמה.

15 **זאת במיוחד כשאיני רואה כל סתירה בין פרשנות זו ובין תכלית החוק או רוח החוק,**
16 **כלשונה של השופטת קמא, ואבהיר את דבריי.**

17 אני מסכים כי מטרת החוק ותכליתו האובייקטיבית היא לעודד הליכי ישוב סכסוכים טרם
18 הגשת תובענה בענין של סכסוך משפחתי. יחד עם זאת החוק עצמו מציב אפשרות לקצר את
19 תקופת עכוב ההליכים הקבועה בחוק, שמשמעותה היא, הגשת תובענה טרם מיצוי הליך של
20 ישוב סכסוך עד תומו. בכך עוסק, בין היתר, סעיף 16(א) לתקנות שתוקן מכח החוק (סעיף 5
21 לחוק). משהחלופה השלישית לסעיף 16(א)(3) מציבה אפשרות ברורה, על-פי לשונה, לקצר
22 את תקופת עכוב ההליכים אף ללא קיומו של הליך ישוב סכסוך קודם, אין סיבה שלא ניתן
23 לאפשרות זו תוקף.

24 18. במקרה דנן גם יש לכאורה הגיון בדבר ה"דילוג" על הליך ישוב סכסוך בין הצדדים, עליו
25 עמד המבקש בסעיף 23 לבקשתו. סוגיית שכר הדירה בהתאם להסכם השני עלתה במסגרת
26 ההתדיינות הקודמת בין הצדדים ללא הסכמה וללא הכרעה, כך שאין כל טעם בניהול הליך
27 ישוב סכסוך בסוגיה זו.

28 19. בהחלטתו מיום 11.1.2018 מצטט בימ"ש קמא את סעיף 3(י) לחוק, הקובע את התנאים
29 להגשת תובענה בסכסוך משפחתי מבלי שתוגש בקשה ליישוב סכסוך כלל. בהמשך
30 ההחלטה, דנה השופטת קמא וקובעת כי מאחר שבין הצדדים לא התקיים הליך יישוב
31 סכסוך מעולם, המבקש מנוע מהגשת תובענה בטרם ימוצה הליך יישוב הסכסוך.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 18-02-25048 פלוני נ' פלונית

- 1 דא עקא, כפי שציין המבקש בבקשתו (ראה גם סעיף 10(ה) לעיל), סעיף 3(י) לחוק אינו
2 רלוונטי למקרה דנן, מאחר שהמבקש מעולם לא ביקש להימנע מהגשת בקשה ליישוב
3 סכסוך. ההיפך הוא הנכון – בקשתו לקיצור תקופת עיכוב ההליכים הוגשה בצמוד להגשת
4 הבקשה ליישוב סכסוך!
- 5 המבקש טען בבימ"ש קמא וטוען גם בבקשתו דנן, כי בחסות הוראות סעיף 16(א)(3) לתקנות
6 יש להורות על קיצור תקופת עיכוב ההליכים בעניינו, וכאמור אני מוצא כי יש צדק בטענתו
7 זו.
- 8 לא מצאתי לקבל את טענת המשיבה בתשובתה, כי צד שלא התייצב לפגישת מהו"ת אחת .20
9 (לפחות) לא יהיה רשאי להגיש בקשה לקיצור תקופת עיכוב ההליכים, בהסתמכה על סעי'
10 16(ג) לתקנות לביסוס טענה זו.
- 11 סעי' 16(ג) דן בעניינים המנויים בסעיפי המשנה 16(א)(1), (2), (4), (10) ו- (ב)(1) בלבד.
12 משהתבסס המבקש דנן על האמור בסעי' 16(א)(3), הרי שאיננו כנכס בגדר הוראות סעי' 16(ג)
13 כלל, ואין לסעיף זה נפקות בענייננו.
- 14 **לאור כל האמור לעיל דין הערעור להתקבל בכל הקשור לרלוונטיות החלופה השלישית** .21
15 **בסעיף 16(א)(3) לתקנות.**
- 16 קבלת הערעור בכל הקשור לרלוונטיות החלופה השלישית של סעיף 16(א)(3) אין פירושה .22
17 קבלת הבקשה לקיצור תקופת עיכוב ההליכים באופן אוטומטי, כפי שציננה בצדק המשיבה
18 בתשובתה.
- 19 תקנה 16(א) קובעת כי במקרים המנויים בה (סעיפי המשנה) "רשאית הערכאה השיפוטית
20 בעקבות בקשה שהוגשה לה...לקצר את תקופת עיכוב ההליכים". היינו מדובר בשיקול
21 דעת שעל בית המשפט להפעיל לנוכח נסיבות הענין, אם לקצר את תקופת עיכוב ההליכים.
- 22 במקרה דנן בית משפט קמא לא הפעיל את שיקול דעתו בנדון כלל, שכן סבר שהחלופה
23 השלישית לסעיף 16(א)(3) אינה רלוונטית לענייננו, כיוון שבהליך הקודם בין הצדדים לא
24 התקיים הליך ישוב סכסוך, ובכך כאמור טעה.
- 25 אנוכי שוכנעת, לאחר בחינת עניינם של הצדדים, ולנוכח המצויין בסעיף 18 לעיל, כי היה
26 מקום לקבל הבקשה שהגיש המבקש לקיצור תקופת עיכוב ההליכים שהחלטות נשוא
27 רמ"ש זה באו בעקבותיה, מכח סעיף 16(א)(3) לתקנות (החלופה השלישית), ולהורות כי
28 המבקש רשאי להגיש את התובענה בסכסוך המשפחתי, הנוגע לדמי השכירות הנובעים
29 מההסכם השני, לאלתר.
- 30

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 18-02-25048 פלוני נ' פלונית

סעיף 16(א)(5) לתקנות

23. בהתאם לסעיף 16(א)(5) לתקנות, רשאי בית המשפט לקצר את תקופת עכוב ההליכים "לצורך הגשת תובענה בענין של סכסוך משפחתי אם כתובת הצד השני אינה ידועה או שהוא מתגורר מחוץ לישראל או שוהה מחוץ לישראל לתקופה שאיננה מאפשרת את קיום פגישות המהו"ת".

ודוק – לשונו של סעיף זה ומטרתו ברורות, ועוסקות "לצורך הגשת תובענה" הרלוונטי לתובע/מבקש, כש"הצד השני", המוזכר בהמשך הסעיף הוא (ממילא) הנתבע/משיב.

היינו פרשנותו של בית משפט קמא את הסעיף, כמפורט בסעיף 1(א) לעיל, נכונה ועולה בקנה אחד עם לשונו של הסעיף, ודין הערעור בנקודה זו להידחות.

סוף דבר

24. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על קבלת הערעור באופן חלקי, כמפורט לעיל, תוך שימת דגש על החלק האופרטיבי המצויין בסעיף 22 לעיל.

25. בהינתן כי הערעור התקבל בחלקו, וגם זו בשאלה משפטית אשר סבורני כי טרם נדונה בפסיקה, החלטתי לא לעשות צו להוצאות.

26. הערבון שהופקד על-ידי המבקש יוחזר לידי, באמצעות באת-כוחו.

המזכירות תעביר פסק דין זה לצדדים.

פסק דין זה מותר לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים וכל פרט מזהה אחר.

ניתן היום, י"ח אדר תשע"ח, 05 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 25048-02-18 פלוני נ' פלונית

חננאל שרעבי, שופט

- 1
- 2
- 3

הלתיים סגורות